

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 5Csp/4/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8522200136
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 12. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Mišenková
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2022:8522200136.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa sudkyňou JUDr. Emíliou Mišenkovou v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, právne zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, proti žalovanému: A. B., nar. X.X.XXXX, trvale bytom XXX XX C. D. XXX, v konaní o zaplatenie 221,66 eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 221,66 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 221,66 eur od 26.5.2022 do zaplatenia, to všetko v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

III. Žalobcovi priznáva n á r o k na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 % s tým, že o výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie skončí.

o d ô v o d n e n i e :

Právny predchodca žalobcu (VÚB, a.s.) sa žalobou, podanou na tunajšom súde dňa 23.1.2022 ako právny nástupca spoločnosti Consumer Finance Holding a.s., domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 221,66 eur, úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne od 28.6.2019 do zaplatenia. Žalobu odôvodnil tým, že žalobca a žalovaný uzatvorili spolu dňa 4.7.2018 zmluvu o pôžičke, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému pôžičku vo výške 334,95 eur. Podľa zmluvy o pôžičke mal žalovaný splácať pôžičku v pravidelných 15 mesačných splátkach v sume 25,- eur, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 375,- eur. Ku dňu podania žaloby žalovaný uhradil z vyššie uvedenej zmluvy sumu 150,- eur. Vzhľadom na to, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku, žalobca ho listom zo dňa 25.4.2019 – Predžalobná upomienka vyzval k úhrade dlžných splátok s upozornením, že ak nedôjde k úhrade najstaršej omeškanej splátky, bude žalobca oprávnený úver zosplatiť. Nakoľko k úhrade dlžných splátok nedošlo, žalobca dňa 19.6.2019 úver zosplatiť, o čom žalovaný bol informovaný listom zo dňa 22.6.2019.

Žalovanému bola žaloba spolu s prílohami a s výzvou na vyjadrenie v lehote 15 dní odo dňa doručenia zásielky doručená dňa 25.5.2022. Žalovaný na výzvu súdu nereagoval, k žalobe sa nevyjadril.

Súd uznesením č.k. 5Csp/4/2022-74 zo dňa 25.8.2022 pripustil, aby namiesto žalobcu Všeobecná úverová banka, a.s., skrátený názov VÚB, a.s. do konania vstúpila spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o.

Nakoľko predmetom sporu je zaplatenie sumy 221,66 eur s príslušenstvom, pričom ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1.000,- eur, pojednávanie nebolo potrebné podľa § 297 písm. b) CSP nariadení. Podľa § 219 ods. 3 CSP bolo miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku dňa 15.12.2022 o 8.30 hod. oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke súdu dňa 26.10.2022.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov založených v spisovom materiáli a zistil tento skutkový stav.

Žalovaný a právny predchodca žalobcu VÚB, a.s., prostredníctvom sprostredkovateľa Consumer Finance Holding, a.s. dňa 4.7.2018 uzatvorili zmluvu o spotrebiteľskom úvere, kde v časti označenej ako Predmet financovania úveru sú uvedené konkrétne podmienky poskytnutého úveru a to nasledovne: druh úveru – viazaný spotrebiteľský úver, celková výška úveru: 334,95 eur, počet splátok: 15, výška splátky: 25,- eur, celková čiastka: 375,- eur, RPMN: 19,76 %, fixná ročná úroková sadzba 19,76 %. Doba trvania zmluvy je uvedená: 15 mesiacov, alebo do splatenia všetkých záväzkov klienta podľa tejto zmluvy. Prvá splátka bola splatná 20.8.2018, ďalšie splatné vždy k 20.dňu v mesiaci. Termín konečnej splatnosti bol dohodnutý na deň 20.10.2019.

Ďalšie zmluvné podmienky sú uvedené v nasledujúcich článkoch zmluvy, pričom v článku XVI. je obsiahnutý splátkový kalendár s rozlíšením každej jednej splátky na istinu a úrok. V článku X., v bode 10.2 zmluvy si jej účastníci dohodli oprávnenie spoločnosti na vyhlásenie okamžitej splatnosti pôžičky, ak je klient v omeškaní s úhradou jednej splátky, hoci len čiastočne, počas obdobia dlhšieho ako 3 mesiace za podmienok ustanovených v § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka.

Podľa prehľadu splátok a úhrad (č. l. 22 p.v.) žalovaný do dňa podania žaloby uhradil sumu 150,- eur.

Žalobca listom zo dňa 25.4.2019 (č.l. 21) vyzval žalovaného na úhradu nedoplatku na splátkach v celkovej výške 75,- eur s tým, že ak do 5.6.2019 nedôjde k úhrade, bude veriteľ oprávnený úver zosplatiť. Tento list bol doručený žalovanému dňa 29.4.2019 (č.l. 21 p.v.). Nakoľko k úhrade dlžných splátok nedošlo, žalobca úver predčasne zosplatiť dňa 19.6.2019, čo vyplýva zo žaloby, aj zo spomínaného prehľadu splátok a úhrad a žalobca túto skutočnosť oznámil žalovanému listom zo dňa 22.6.2019.

Zistený skutkový stav súd podriadil pod tieto zákonné ustanovenia:

Podľa § 497 Obchodného zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy (ďalej aj „ObZ“), sa zmluvou o úvere zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 3 OZ, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 OZ, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Podľa § 54a OZ Občianskeho zákonníka účinného od 05.12.2018, premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

Podľa § 1 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase podpísania zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. a), b) a d) zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase podpísania zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,
- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.
- d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 7 ods. 1 citovaného zákona veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

Podľa § 11 ods. 2 citovaného zákona ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42 .

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá OZ dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 OZ ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. účinného od 1.2.2013, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Súd dospel k záveru:

Je nesporné, že posudzovaný právny vzťah strán sporu je právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou a ide o spotrebiteľský úver. Právny predchodca žalobcu bol od uzavretia zmluvy v postavení dodávateľa a žalovaný v postavení spotrebiteľa, preto uvedený právny vzťah je v režime spotrebiteľského práva.

V danom prípade súd podrobil súdnemu prieskumu predmetnú zmluvu o spotrebiteľskom úvere uzatvorenú medzi zmluvnými stranami dňa 4.7.2018, pričom nezistil žiadny dôvod pre prijatie záveru o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Zmluva totiž obsahuje všetky povinné náležitosti, ktoré sú vymenované v § 9 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, je v nej uvedená správna výška RPMN, úver bol poskytnutý bezhotovostne, v zmluve sú uvedené všetky plnenia, ktoré vyplývajú pre spotrebiteľa z tejto zmluvy a RPMN neprekročila najvyššiu prípustnú výšku odplaty, ktorá podľa § 1a ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. predstavovala dvojnásobok priemernej RPMN. Zachovaná bola aj písomná forma zmluvy a to s poukazom na § 40 ods. 4 Občianskeho zákonníka.

Súd sa zaoberal aj tým, či veriteľ postupoval s riadnou odbornou starostlivosťou pri poskytovaní tohto spotrebiteľského úveru žalovaného a teda či riadne zisťoval a preveroval jeho bonitu. Z predloženej zmluvy o spotrebiteľskom úvere súd zistil, že pri uzatváraní zmluvy bol deklarovaný priemerný čistý mesačný príjem žalovaného vo výške 510,- eur, pričom žalovaný prehlásil, že nemá nezaopatrené deti a jeho mesačné výdavky uviedol výške 0,- eur. Rozhodne teda veriteľ si splnil svoju povinnosť v zmysle § 11 ods. 2 citovaného zákona a nenastal dôvod pre fikciu o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru ani v zmysle citovaného ustanovenia a takisto správne vyhodnotil bonitu žalovaného a to vzhľadom nielen na jeho pomery, ale aj výšku mesačnej splátky tohto úveru, ktorá bola nízka a predstavovala 25,- eur mesačne.

Súd tak dospel k záveru, že žalobca pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere so žalovaným dňa 4.7.2018 konal s riadnou odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 citovaného zákona a preto bol oprávnený aj na predčasné zosplatenie úveru ako to vyplýva z § 11 ods. 2 vety prvej zákona č.129/2010 Z. z.

Súd sa zaoberal aj tým, či právny úkon žalobcu o predčasnom zosplatení úveru je platným právnym úkonom. V tejto súvislosti súd poukazuje na § 565 a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka.

Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od

omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Žalobca úver zosplatnil 19.6.2019, v tom čase žalovaný už bol v trojmesačnom omeškaní so splátkami a zároveň žalobca si splnil aj svoju zákonnú povinnosť, ktorá mu vyplýva z § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, keďže na využitie tohto práva v lehote dlhšej ako 15 dní žalovaného upozornil listom zo dňa 25.4.2019, doručeným žalovanému dňa 29.4.2019. Spomínaný právny úkon o zosplatnení úveru je preto v súlade so zákonom a je platný.

Súd napokon ex offo skúmal aj to, či uplatnená pohľadávka nie je, hoci len čiastočne, premlčaná. Táto povinnosť mu vyplýva z § 54a Občianskeho zákonníka. Podľa § 54a Občianskeho zákonníka premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

Pri spotrebiteľských zmluvách je teda potrebné premlčanie posúdiť podľa Občianskeho zákonníka, konkrétne § 101 a 103 Občianskeho zákonníka.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 103 Občianskeho zákonníka ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

V danom prípade žalobca úver zosplatnil ku dňu 19.6.2019, pričom v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka tak mohol učiniť najskôr po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so splácaním úveru. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázať, že ku dňu zosplatnenia úveru (19.6.2019) žalovaný bol v trojmesačnom omeškaní so splátkou splatnou dňa 20.2.2019. Trojročná premlčacia doba začala plynúť od zročnosti prvej omeškanej splátky, pre ktorú sa stal zročným celý dlh, t.j. od 21.2.2019 a plynula do 20.2.2022. Keďže žaloba bola podaná 23.1.2022, teda pred uplynutím premlčacej doby, nárok bol uplatnený včas a pohľadávka ani čiastočne premlčaná nie je.

Z vyššie uvedených dôvodov súd teda považoval za právne dôvodnú žalobu o zaplatenie zostatku istiny úveru predstavujúcej sumu 221,66 eur v celom rozsahu vyhovieť.

Podľa § 517 ods. 1 vety prvej Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z. výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k 1. dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Žalobca úver zosplatnil dňa 19.6.2019 a oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru žalobca realizoval listom zo dňa 22.6.2019, ktoré oznámenie mal zaslať žalovanému, avšak doručenie tohto oznámenia nepreukázal. Skutočnosť, kedy sa žalovaný dozvedel o zosplatnení úveru, má zásadný vplyv na rozhodnutie vo vzťahu k nároku žalobcu na príslušenstvo pohľadávky, konkrétne vo vzťahu k úrokom z omeškania. V danom prípade žaloba bola žalovanému doručená dňa 25.5.2022, teda žalovaný sa mohol preukázateľne dozvedieť o zosplatnení úveru najneskôr doručením podanej žaloby, t. j. 25.5.2022. Z uvedeného dôvodu súd priznal žalobcovi úrok z omeškania z požadovanej sumy odo dňa nasledujúceho po doručení žaloby žalovanému, t.j. od 26.5.2022 a v prevyšujúcej časti žalobu, čo do úroku z omeškania, zamietol.

O nároku na náhradu trov konania bolo rozhodnuté podľa § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP. Žalobca bol v spore takmer v celom rozsahu úspešný, keďže neúspešný bol len v nepatrnej časti úroku z omeškania a preto mu súd priznal nárok na plnú náhradu trov konania voči žalovanému, nakoľko nezistil žiadny dôvod pre aplikáciu § 257 CSP, ktorý možno použiť len výnimočne.

O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Stará Ľubovňa.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa exekučného poriadku. Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa exekučného poriadku.